Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XLVII. — Wydany i rozesłany dnia 3 września 1872.

129.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 10 sierpnia 1872,

o upoważnieniu urzędu cłowego pobocznego I klasy w Żurynie na Bukowinie do postępowania wywozowego z piwem.

C. k. urząd cłowy poboczny I klasy w Żurynie na Bukowinie został upoważniony w myśl istniejących przepisów do postępowania wywozowego z piwem za linią cłową wywożonem z zastrzeżeniem zwrotu podatku konsumcyjnego.

Lasser r. w.

130.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 11 sierpnia 1872,

o ustanowieniu austryackiego pobocznego urzędu cłowego I klasy w dworcu kolei w Weipert w Czechach i o przeistoczeniu urzędu cłowego pobocznego I klasy, tamże na gościńcu cłowym istniejącego, na urząd cłowy poboczny II klasy.

W wykonaniu traktatu z dnia 29 września pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a Saksonią względem połączenia kolei żelaznych nad granicą czesko-saską pod Weipert, Georgswalde i Warnsdorf (Dz. u. p. Nr. 61 z r. 1871), ponieważ na kolei Chomutow-Weipert-Annaberg, ruch został otwarty, ustanowiono pod d. 3 sierpnia 1872 w dworcu kolei w Weipert c. k. urząd cłowy poboczny I klasy, z prawami c. k. urzędu cłowego głównego II klasy i upoważniono go nadto do ekspedyowania bez żadnych ograniczeń transportu apretur, tudzież do stósowania w obrocie kolejowym skróconego postępowania cłowego (w drodze opowiedzenia) podług przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175).

Zarazem c. k. urząd cłowy poboczny I klasy, na gościńcu cłowym w Weipert istniejący, został przeistoczony na urząd cłowy poboczny II klasy.

Rzeczone urzędy cłowe rozpoczęły czynności z dniem 3 sierpnia 1872.

W tymże dniu także i królewsko-saski pograniczny urząd cłowy, z austryackim urzędem cłowym w dworcu kolei w Weipert połączony a używający tytułu: „królewsko-saski urząd cłowy poboczny I klasy Beerenstein-Weipert w dworcu kolei w Weipert“ wszedł w życie z nieograniczonem prawem pobierania cła i ekspedycyi.

Lasser r. w.

131.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1872,

tyczące się uproszczenia korespondencyi pomiędzy władzami sądowemi cesarsko-królewsko austryackiemi a królewsko-włoskiemi.

C. k. rząd królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych i rząd królewsko-włoski celem uproszczenia i ułatwienia korespondencyi pomiędzy władzami sądowemi obu stron zawarły umowę w drodze wymiany jednobrzmiących deklaracyi ministeryalnych, na podstawie której rozporządza się co następuje:

Artykuł 1.

Pomiędzy c. k. austryackiemi sądami królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych a władzami sądowemi królewsko-włoskiemi, korespondencya odbywa się bezpośrednio, tak w sprawach cywilnych i handlowych, jak i karnych, ile razy przedmiotem żądania są pozwy, dochodzenia, doręczenie aktów sądowych, przesłuchanie, odbieranie przysiąg, odbieranie deklaracyi, przesłuchanie świadków, opinie znawców lub inne czynności postępowania przygotowawczego.

Żądanie takie przesyła sąd wyższy (we Włoszech Corte d'Apello), któremu sąd żądający podlega, do tego sądu wyższego (we Włoszech Corte d'Apello), który jest upoważniony polecić onego wykonanie.

Ten sąd wyższy zarządzi uskutecznienie i odeśle odnośne akta do tego sądu wyższego, który zgłosił się z żądaniem.

Tego sposobu korespondencyi używa się także do odezw w postępowaniu delibacyjnem, które ma poprzedzić egzekucyą orzeczeń lub wykonanie tymczasowych środków bezpieczeństwa.

C. k. austryackie sądy wyższe będą używać do wszystkich odezw lub odpowiedzi albo niemieckiego albo włoskiego języka.

Co się tyczy korespondencyi c. k. austryackich sądów, podlegających sądom wyższym w Tryeście, Innsbruku i Zadarze, z królewsko-włoskiemi sądami podlegającemi sądom wyższym w Medyolanie, Brescii i Wenecyi, przyjmuje się nadto jeszcze to ułatwienie, że sądy te, we wszystkich sprawach cywilnych i handlowych powyżej wymienionych, mogą korespondować ze sobą bezpośrednio, bez pośrednictwa sądów wyższych, jeżeli do tego będą używać języka włoskiego.

Artykuł 2.

Żądanie wydania kogoś, tudzież wszelkie żądanie w sprawach karnych, zostające w związku z żądaniem wydania, przesyłać należy zawsze w drodze dyplomatycznej.

Atoli w wypadkach naglących, zwłaszcza w obec uzasadnionego podejrzenia o ucieczkę, sądy pierwszej instancyi, jakoteż wszystkie władze właściwe mogą udawać się bezpośrednio do właściwej władzy drugiej strony i na podstawie wyroku karnego, aktu oskarzenia lub rozkazu aresztowania żądać i uzyskać aresztowanie skazanego lub obżałowanego stósownie do artykułu X traktatu z dnia 27 lutego 1869 pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a królestwem włoskiem, tyczącego się wzajemnego wydawania zbrodniarzów.

Jednakże i w takich wypadkach żądanie wydania powinno nastąpić niezwłocznie w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 3.

Koszta wykonania żądania w sprawach karnych ponosi ta strona, do której należy sąd wezwany.

Koszta w postępowaniu delibacyjnem i te które strona wezwana zaliczyła w skutek żądanego w sprawach cywilnych przesłuchania świadków lub znawców albo uskutecznienia naocznych oględzin, ponoszą osoby udział mające.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w.

132.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 28 sierpnia 1872,

o wyniesieniu urzędów cłowych pobocznych I klasy w Bazias i Panczowie do rzędu urzędów cłowych głównych.

Według doniesienia królewsko-węgierskiego ministerstwa skarbu, węgierskie urzędy cłowe poboczne I klasy w Bazias i Panczowie wyniesione zostały do rzędu urzędów cłowych głównych II klasy i otrzymały przeto większy zakres działania.

Lasser r. w.